

BUDMO

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

KIŞ SÜREMİ
VOLUME

-I-
W
E
S
H
A
L
L
I
V
E
F
O
R
E
V
E
R
#

Hakan Savlı

Kaan İnce

Sefa Kaplan

Altar Parssoy

Cihan Çetin

Müjgân Umay

Remzi Ünal

Necip Fazıl Say

Tengiz Kırıl

Ercan Gümüş

A. Adnan Azar

Emin Akdamar

Şenol Erdoğan

Fatih Dalcı

Berna Özçelik

İrem Eyit

Efe Elmastaş

Alihan Poyraz

Orçun C. Turhan

Mustafa Söğüt

ALTAY KENGER

CAERDE DISGRACIA | IN UNGNADE FALLEN

BUDMO

PROLOG

Her şeyden evvel, bilinmelidir ki, **BUDMO**; geçici süreyle yaşayan insan toplumunun sonsuza ulaşabilme hevesinin somut bir ürünüdür.

İnsan varoluşunun en evvel dönemlerinden bu yana süregelen ölümsüzlük arayışları, biyolojik olarak sonuçsuz kalmış olsa da, söz ve söz sanatlarından mürekkep eserler, insanın ulaşamadığı sonsuzluğa ulaşacaklardır.

Bu inancı belirten söylemler ışığında belirtmek gerekir ki; **BUDMO** sonsuza dek yaşama arzusunun/inancının konuştuğumuz dilden farklı bir dilde söylenişinden ibarettir.

Malumunuz; bazı sözcükler, sadece dâhil oldukları dile özgüdür ve farklı bir dile aynı tasarruf ile çevrilmeleri mümkün değildir. **BUDMO**; bu sözcüklerden biridir.

Umulmaktadır ki; **BUDMO**, kendi manasını oluşturan bu sözcük gibi, maddi varoluşundan daha derin bir manevi varoluşu siz sayın okurlarına ulaştırabilir.

Sözü yaratan can ve canı yaşatan kan ile,
most mortal wishes!

ALTAY KENGER

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

"Onlar ařklardan gelip hayallere gittiler
Sen bir hayalden gelip onları yazacaksın"

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

1 / Two Men at Twilight, 1830-35

ışığın doğumuydu... ikimiz
oraya sevginin süremlerinden
ışığın doğumuydu... ikimiz
oraya yalnızlığın ormanlarından
bir geceyarısı pelerinlerle
gelen yabancılardık

Caspar ve ben

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

2 / On The Sailing-Boat, 1818-19

uzaklarda kulelerle yükselen kentler
sarı süremler, buruk şarkılar

ikimiz, el-ele
suların sonlarına
vahşete rağmen
ikimiz
sevimizle

ve ama sonumuzu
hiç bilemeden

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin S remeleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

3 / Evening Star, 1830-35

o akşam yıldızt
ve o dans için
orada o küçük
kızkarde  için
inleyen renkler
yanan sözcükler

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

4 / Moonrise at Sea, 1821

yanı doğarken ayışığından

Öykülerin en acısı
sudan doğarken

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

5 / Flatlands on the Bay of Greifswald, 1832

uzaklarda adsız karaltılardık
"ölümsüzden önceki son
akşam.." diye bir sürem

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

6 / Two Men Contemplating the Moon, 1817

garip anlamlar, boğuk şarkılar
orada kovgun şarkıcılardık
sanki Caspar..
Caspar ve ben

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

7 / Morning, 1821

Çünkü başlangıcın sisini gördük
uzakken her şey çünkü çok uzak
derinlerde yansıyan
başka bir yaşam
yağmur sonu g le akan
ağaç tozları
kokulu sular gibi
daha adı konulmamış
topraklar gibi

pembeyken sabah..

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

8 / Woman at the Window, 1822

ve senin pencereden bakışındı öykümüz

sevimizden geçerken
unutmak süremleri
gizlice gelip
tatlı bir akşam gibi
sana dokunmak
kalça kemiklerinden

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

9 / Woman Before The Setting Sun, 1818

sen gün batımını
yerine koydun

kollarınla
ince
omuzlarınla
sen gün batımını
anladın... koydun

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

10 / Newbrandenburg, 1817

uzaklarda bizi
bekleyen kentler
acı kuleler, yorgun kapılar

sen beni onun önüne koydun

uçsuz, bir ayrılığın çizmelerine
küçük bir çocuk gibi bakarken
sevinin en sarı süremlerinden
gelen çok eski dostlar, biz ikimizdik
Caspar ve ben

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

II / Morning (Departure of the Boats), 1816-18

sonra
Çok uzak dedin

martılar.. yelkenliler..

Çok
uzak
sevdamız.. o dalyanlar..

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

12 / Morning in the Riesengebirge, 1810

uzatıp
beyaz
parmaklarını

dağlarda ve anladım:

biz ikimizdik

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

13 / Monk by the Sea, 1809-10

yalnızdım bu evrende ve ikimizdik

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

14 / The Sea of Ice, 1823-5

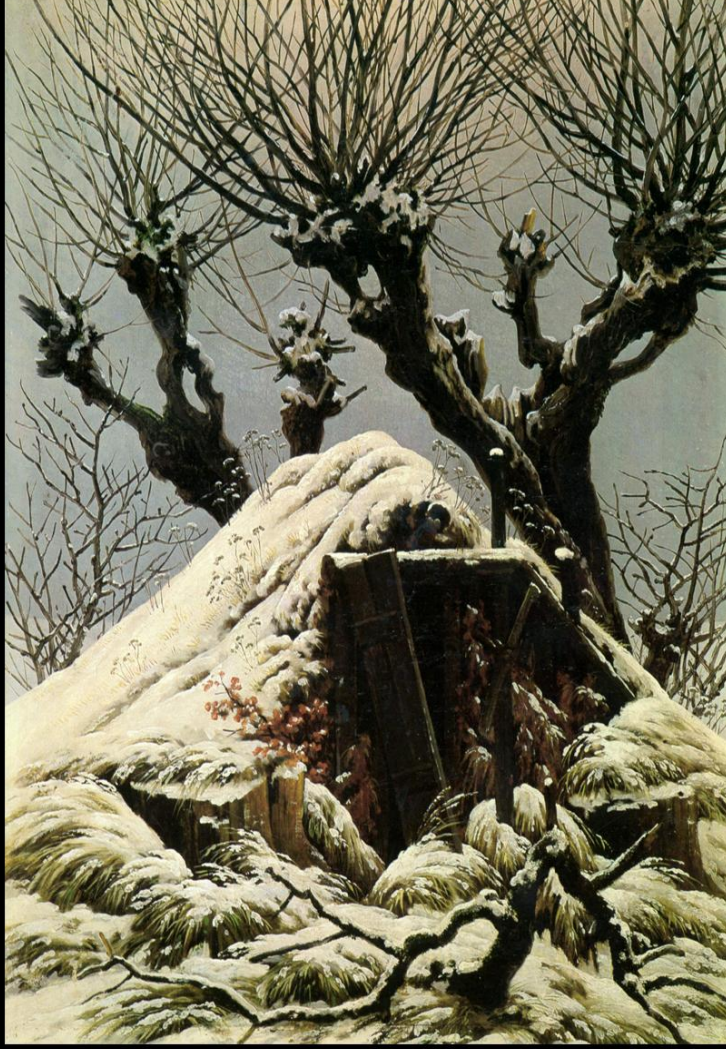
ve yenilgimizin donuk k zleri
arasında dolanarak, renkler bularak
buzların akışında
suyun masallığında

yalanının ve ölümün krallığında

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

15 / Hut in the Snow, 1827

ve karlar arasında bir kulübede
Çatıda tek-tük çiçekler ve kim bilir
içerde bir romanın güleç yaşlıları mı?

bir kurt avcısı?

esmer bir kadın?
Çocuklar.. bir abla?

..ne farkedirdi ki

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

16 / Abbey in the Oak Forest, 1809-10

       ben dostlarımı g md m a ladım
onlarımı g md m ben beyaz sevgiye
onları o so u a g md m gürültüsüzce
ardımda ve karlarda bırakıp gittim

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

17 / The Stages of Life, 1835

yaşamın süremleri aksın kendi dilince

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

18 / Chalk Cliffs on Rügen, 1818-19

çünkü ben yalnız senin için yaşadım
Rügen Adasındaki kireç yalıyarlarda
eğilip baktım, parmaklarınla
anlattığın boşluğa
ve dalıp gittim
uzak yelkenlilere
sana
hiç
dokunamadan
seni sevdim ben
senin için yaşadım

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

19 / Wanderer Above the Sea of Fog, 1818

sen özgürlük..

sana ben sevginin süremlerinden

acı süremlerinden

nazlı süremlerinden

buraya gemilerle

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

BUDMO

Sevginin Süremleri
Caspar David Friedrich'in Yirmi Yapıtına Dizeler
Hakan Savlı

20 / View of a Port, 1815-16

 plik ve ahşap

gemilerle buraya

kan ve g zya larıyla

gemilerle!
dostlarımın
uyudu u
gemiler.

COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

Sözün Sonu
A. Adnan Azar

yüzün nasıl şimdi
yüzün ısıltılarda ve
kör aydınlıkta nasıl

kalın ve karanlık bir perdeyi tırnaklıyorum
ellerim büyüyor
iz sürüyorum titret bir mumun ışığında
yanımsıra arkadaşlarım
ve sevgi ölüleri

derin ve karanlık bir denizde
yalnızım şimdi
yüzünü düşünüyorum
ve sanki çocukluğumun
hiç olmamış uçuk yelkeniyle
bir yanlışlığı tüketiyorum
koşarak
onmaz bir geleceğe

kalın ve karanlık bir perdeyi tırnaklıyorum
ellerim büyüyor ve böylece
eskimiş anlamlar çoğaltıyorum
flüt sesleri, gramofonlar, kule gölgeleri
geçip gidiyor kangren sanrılarıyla
yüzümün kelimeleri arasından

ışık ve gölge ve ben
yüzünü çocukluğuna gömüyorum

Aykırı Düşlere Yolculuk Kaan İnce

I. ölükent

durmadan bir şeylerimi çalan
o kentin durağında akşam
esmer bir serinlik
patikaları adımlayan yalnızlık
fesleğenler yansıyan zamana
aynada hiç bilinmeyen bir renk
ıssızlık, titreşim sesler, o bir
eski saat akrebi, hep kendini sokan

II. ölügece

uzağım yitirdiğim geceye, içinde
bir tek ölümü unuttuğum, göçebe
irkilen bir mavilikti bir de yağmur, gök
gibi katlandım ikiye, gözlerimden
külünü döktüler o ölügecenin,
uzaklara, ta uzaklara

III. ölükuş

ey son kuşları ömrümün
yüreğimin mendireğinden havalanan

hâlâ beklediğim o güzel yüzü
ay gibi
sudan alıp bana ulaştırırsanız
akarım beklediğim bütün ölümlere
giz, güz, töze

İmgeaşk
Emin Akdamar

sevgi plajında cankurtaran olsaydım
yırtık kanatlı bir kelebek olsaydım
iyiydi ne olsaydım seninle
çekip gittik kabullendik

unutulmamayı öğretmek istedi
bu aşk bir anneydi ikimize
düşüğümüz yerden kalkıp koşardık
sarılırdık eteklerine
birden öperdi azarlayıp önce
iyi çocuklarıydık

inatçıydık ama
zamana ve zamansızlığa diklendik
hırçınlığıyla savrulduk ayrılığın
bir zaman tutulmasıydı
sonra anladık aklımızı atlatmışız
yanmışız da cennetteyiz sanmışız

hüzünmüş oysa
taşıyıp durmuşuz
bir mutluluğu bir acıya durmadan
biz iki yorgun karanlık
hayallerin sakın iki limanı arasında
birer yük gemisi gibi

bir ölüdenizde karşı akıntıydık
bir ölüden farksız akıntıydık
buluşurduk

Deprem
Sefa Kaplan

iyi ki göğüsleri var kadınların, yoksa
nasıl dindirirdik anne hasretini, büyük
bozgunlardan sonra gidip nereye
konaklardık, dişlerimizde yarım elma
sevinci, dudaklarında tuz.

yalan elbet sütten kesildiğimiz, her akşam
ağzımıza bir meme uzatılır belki diye
adımlarız kaldırımlarını kentin, üstelik
biri diğerine hediye gibi serilirler
caddelere, göğüslerinden ileride
yürüyen her kadın, mazruf kadar
maksadın da mümkün olduğunu
çarpar yüzümüze, ihtimal bunun için
mübalağa yoksuluz.

hayır, ten hazzı değil sadece önünde
eğilip secdeye durduğumuz, yorgun
başımızı kenarına koyduğumuz bir
kehrîbar ırmak olmalı, içinde saydam
çakıltaşları memebaşları gibi ısıldayan
bir ırmak, ağzımıza doldukça boğularak
koşarız yine de koyu taraflarına doğru,
nedir öyleyse bir göğüste bulduğumuz.

bir göğüsün gölgesine konaklayınca mı
farkedilir yoksa, freudyen gülüşlerle
yaralı ama inadına duyarlı,
ve paramparça bir insan
olduğumuz.

Ş.E. / UP
Şenol Erdoğan

adını bilmedikleri bir dağın yamacında durdular.
siper edip sağ ellerini gözlerine,
güneşin kızıl bir kılıfa girdiği denize doğru
sebepsizce baktılar..

yürümeye,
sağanaktan habersiz
devam ettiler.
aşağıda uzanan şehrin
ışıklarını işaret etti
içlerinden biri.
içlerinden birinin içine
bir gölge düştü isimsiz,
ayaklarıyla bir sürüdüler
peşleri sıra
yük çeken hayvanları

koyu olan dipsiz idi, ayet idi..
gün ışıdı, soğuk; mavi bi' buz.

geceye doğru..
rüzgarı kesen kayaların arasında
konaklamaya karar kıldıklarında
koyuydu gece.

anlam yeniden yazılmaya koyuldu kuşluğa değin tanda:
yeni ayetler,
kimsesiz piçlerin
iç acısı kusmuklarına işlendi bir-bir,
kasıkları alev aldı
orospu çocuklarının.

tütün yuvarladılar...
uslarında kayboldular...

deliksiz bir uyku için
karanlığı sikti.

geceyi kustu biri,
kokuyu becerdi

ensesinde kocaman bir yara belirlediğinde
ezberinden Eyyub babını okudu.

kekikleri kokumsadı.

patlamamış bir çibanı oydu çenesinde,
bir parça aynasına baktı,
iç cebinde taşıdığı kırık:
bıyıkları uzuncaydı.

sağanak kusacaktı..

Nısf
Fatih Dalcı

*

sükut değerli bir maden değildir
sükut bir maden de değildir zaten
sükut bir bok değildir
sükut olsa olsa ölümdür, yok olmaktır, hiçliktir yada öyle şeyler işte

**

yeksanım yer ileyken maksadım, eskizi bir intiharın
bulaştı ellerime bakire bir kevaşenin kanı,
merdivenler bitmiyor,
yaşamak en kesif kavgam
yaşayamıyorum

saçların ve kirpiklerinde okunuyor en melankolik beste
duyuluyor çığlığı ceset çocukların
esiyor yeli kan tufanlarının
devriliyor sirk trenleri
ikametgahım, mübeccel aşk yangınlarında kül oldu
müseccel yalanlarla yaptım savunmamı, lal oldum
hayata doydum, müstağniyim.

kavıyor belimden beni
en büyük kanıtı var olmanın
en büyük korkusu,
kurşuni gökten fıskırıyor alevler,
belimi daha bir sıkı kavıyor bu sefer
kurumuş dudaklı emzikli anneler, yalvarıyorlar
onlara bahş edilen süt dolu memeleriyle
hem de merhamet ve masumiyet dolu bir vecihle
belimden kavıyor bu sefer beni, daha bir sıkı
"söyle" diyor
"bir nefes" diyorum

Game Over
Altar Parssoy

Yine Erikler Açtı,
Çünkü Ağlamam Gerekiyor.
Kaldırımlardan Yola Doğru Taşan
Dökülmüş Erik Çiçeklerine Basmamaya Çalışırken,
Hep Beceriksizim.
Ve Ağlamam Gerekiyor.
Bir Akşam Karşımda Oturmuş,
Öylece Bir Şeyler Karalayıp Bir Kağıda,
Bana Getirmeni İsterdim,
-Bu Melankolinin Bir Portresidir-
Erik Çiçeklerinin Düştüğü Yerlerden Silinmiş Yüzümü Gösterip,
"Hadi gülümse..." Demeliydin.
Ama Ağlamam Gerekiyor.
Ne Zaman Yaralansam,
Soğan Doğrarken Elimi Kessem, Ya Da Salça Konservesini Açarken,
Çok Gereksiz Şekillerde Yaralanır Aslında İnsan,
Kalan İzlere Bir Romantizm Sürerim, İncecik.
Böyle Tuhaf Biriyim İşte, Kedilerin Tırmaladığı Kollarım Var,
Sırtımda İse Sadece Yükler, Zamanın Bir Yerlerinden Kalma.
Ve Tüm Yara İzlerimi Severim Ben,
Ama Kendime Yeni Bir Tanesini Ekleyemem Bahar Günleri, Dikine.
Yani, Ağlamam Gerekiyor.
Herkesi Sıkıyorum Biliyorum Bunu Söylerken, Ama Kuşlarla Kavgalıyım.
Çünkü Seni Andırıyordu Bana Kuşlar, O Şiiri Hiç Okumamışken Bile,
Mavi Kuş Değil Miydin Benim İçin?
Martı Sesleri Üçüncü Kattaki Otel Odasından Yankılanırdı Ve Vapur Düdükleri...
Kadıköy Ne Rezil Bir Yer. Özellikle Bahar Ayları, Özellikle Erikler Çiçek Açmışken.
Belki De Ağlamam Gerekiyor.

Game Over
Altar Parssoy

Yaşamayı Beceremeyen Biri, Pek Çok Şeyi Beceremez.
Onların Ne Olduğunu Çözecek Kadar Becerikli Değilim.
Önüme Getirirseniz, Beceremem, Böylece Anlaşırız Belki.
Belki De, Her Zaman Ve Herkesin Ve Her Durumda Yapması Gerektiği Gibi,
Zaten Hiç Haz Etmiyor Olursunuz Benden.
Olsun, Yine De Getirin, Gülersiniz Belki Beceriksizliğime.
Öyle Ya, Güldürebilmek De Bir Beceri, Hem Belki, Onu Da Beceremeyebilirim.
Güldüremezsem, Ağlar Mısınız? Bence Sadece Öfkelenirsiniz.
Öfkelendiğinizde Bana Dayak Atıp, Yerdeki Halime Gülebilirsiniz.
Hem İyi Dayak Yemek De Bir Maharet.
Kötü Dayak Yersen, Bir İçki Ismarlar Mısınız?
Ya Da Belki De, Her Zaman Ve Her Şekilde,
Geçmişte Ve Günümüzde Yapmanız Gerektiği Gibi,
Gider Misiniz Hanımefendi,
Ben Ma Belle Diye Duvarlardan Sesimi Yankılatırken
Ve Bir Pub'da, Yırtık Koltuklu Bir Locada Karanfilli Sigaramı İçerken,
Siz Başka Yerlere Çevirir Misiniz Rotanızı?
Sikeyim, Ağlamam Gerekıyor.
Ama Sahnem Çoktan Bitti.
Ağlamam Gerekıyor.
Ama Kaçırdım Orayı,
Sufle Gecikti, Doğaçlamaya Girildi.
Ağlamam Gerekıyor.
Oyun Bitti.

Mecburiyet
Cihan Çetin

"Ne çok acı varken" kâlu beladan bu yana
Kurtulabilen "cehennet"te sevgilim.
Çıkmaza ulaşmışken
Bir protestan gibi devam ederek
Seni kurtarabilir miyim?
Cüzdanımda resmini taşıırken yahut
Bakımların yoğununda sıralar beklerken
Senin alamadığın
Nefes
Benim ciğerime batarken
Narsisistik bataklarda boğulurken
Çıplak güz ağaçlarının dallarına Tenlerimizi çizdirirken
Ne şiirler okuduk
Hangi şair kahraman oldu ki,
Kaçınıcı Yeni'de çıkabiliriz aydınlığa?
17 yaşındayken daha
Hayatı yitiren herkes gibi mağrursun
Saçların seyrek, ellerin titrek
Bir devinim daha atlatmaktan yorgunsun.
Hastane sarısına açarken gözlerini,
Dünyanın tüm renklerinden de yoksunsun

Umarsız bir gurur tadıyorum
Bal gözlerinde günah çıkarmaktan
Aklındaki hatıramı un ufak etmişsin gibi Bitap düştüm, nefessiz kaldım
Kallavi bir patriyarkanın metası olmaktan
Tatarsan belki elimi, başını yaslarsan Omzuma
Daha çabuk çürürüz Hegel'in Kuramlarından
Ya da ihtilal vakti tiranlarından.

Zamana Metafor Bulamıyorum
Berna Özçelik

İşığa duran kadınların gölgesindeyim
Onların aşınmış elleri, benim lanetli zihnim
Arada kalmış bütün duygular vefasız bir inanç
Bu kentin karamsarlığına bürünmüş annem, kurtar
Gel de ekle beni gül oyalarından birine

Göğsümdeki gökkuşağı heba oluyor yüreğimin ölümünü beklemekle
Parmaklarım: kanı bitene değin rehber çıktığım her yola
Bedenime eziyet kütle çekimi gezegenin
Egoizmden aşağı gitmiyor yazdıklarım
Anne tekrar kurtar, yokluğumu mümkün kıl

Gerçeğe yattığım bir gün dirildi yüreğim
Sayıklamalarım: dünya çıldırasıya mağlup
Avucumdaki kan kokusu genetik yoksulluk diyelim
Bakış açımı ne yana alsam aynı kare
Bu kentlere gönül koyar mı çocuklar?

Loş kırmızı ışık bana hep o kadını hatırlatır
Bazen sökölüveririm en hassas yerimden
Anneme anlatsam alı çalmaz olur dikişlerine
Hatıralarımda yaşlı bir amca çizgisini feda eder
“evlat yaşam yaşlılıkla başlar.”

Köy yollarının çocukları hala doğmaktalar
Çatlamış dudağıma merhem ayıp bu soğukta
Sisi kim gönderdi de biz saklan kaç oynadık
Diyorum ki güneş açsa çıkar gökkuşağı
Ağzımda hala o amcanın helvasının tadı

Kaşığa Sığmam Küvette Boğ Beni Müjgan Umay

Okuma yazması olmayana
şiiir yazdırır ellerin
deterjan kokulu bir tutam fesleğen
gölge gölge geçer duvarlarımdan
bir tabloya çarpar
tablo çarpık
tutamadığımız o söz
yeryüzündeki en büyük artık.
Bütün zihinlerde ısıltılı aynı nota :
Tık !
Dilinden yüreğime tek hamle
kapanan kapının sesi
bir eli diğerine yetmeyen
ayaklı şiiir müsveddesi
gitmez.
Fesleğen konuşmaya başlar:
"Mevcudiyet acıtıyorsa
ha deyince gidilmez."

Kaldırımlarda peydahlanan çığlıklar
kusmuk kokan aynalara dublaj yapar.
Yanım sıra tek asırlık bir gövde
tek atımlık bir güruhu kovalar
ve ben bağırırım
biraz Ahmet Erhan okuyun
çeneme çıktı sular.
Gırtlığıma kayıklar tüner
can yeleği barındırmayan
aşağı Çatlı yukarı Çayan
yüzlerdeki isyan.

Tık ederim o zaman
dişlerim kavuşmaz birbirine
götürün beni
göremeyeceğim o ümitli günlere
ve ekleyin:
"Buradaydı !

Ölüsü burada yıkandı
dirisi de burada tıkanmıştı."

Hesabımın yetmediği eller
omuzlayamaz şiiirlerimi
yanık kokar
kaldırımlar, aynalar
sona yakın ama son değil
bir aforizma bırakırım
takma dişli medeniyetinize :
Satır başlarında cellatlar
Satır sonlarında Müjgan.

Aziz
İrem Eyit

kilisenin şarapları
ah, gönlümün arsızları!

içtikçe içtiniz kutsallıktan
ve kaçırdınız
tükürüklerinizin ekşiliği ile
üzümden gelen şeker tadı

taktınız kafayı
annemin bileziklerine
- o yuvarlağa boynum sığsa hiç durmadan kendimi asacağım.-
bileziklerin altınlığı size kalsın
bana artan intiharı verin!

aziz biri yaklaşıyor
eteğinden akan şarap damlaları,
ayaklarının altında ezilmiş üzümler...

ve siz
ve siz arsızlar

düşen şarap damlalarını yalarken
azizin etek altını
dikizliyorsunuz.

azizin taşakları ve
şarap damlaları size kalsın
bana bilgeliğini ve
varsa masumiyetini verin!

verin
verin ki
boynumun çevresini küçültmek için
vurup durmayım
jiletli duvarlara.

Rüyaydı GÜYA
Remzi Ünal

yüzünde nil'den gelen bir masumiyet canlanıyordu.
gördüm.
tuttum kucağımda o kız evladını bir rüya boyunca.
veremedim başkalarına.
kurutmadım nehirleri.
senin benden aldıklarını kaçırdım bilinçaltıma.
iki parmak fazlasıyla gördüm.
senin benden aldığın gezegen haricinde,
o çocuğun yedi parmağı vardı.
yedi parmağının yedisinde evrim kalıntısı.
ben masumiyeti hissettiğimde uyanmaya başladım.
parmaklarıyla dokunarak uyandırmaya çalıştı.
yedi parmaklı tanrıçam, hükmümü yaşamdan yana verdi.
kesik nefeslerle uyanıverdim.
rüyaydı güya.
uyandığымda selam durdu yedi gezegenin yedisi.
biri hariç, ilettiler iyi niyetlerini.
yörüngeden çıktı çıkacaktı zaten,
fazla varmadık üzerine.
bana kalan o yedi diyardan, yedi mektup geldi,
yedi gecede.
yedi rüyada, yedi kız çocuğu,
yedi parmakla okşadı yüzümü.
yedi kere sarılıp, yedi kere gittiler.
ben, senin gittiğin haftanın ertesinde
evreni yedi günde yedi kere öğrendim.
rüyaydı güya.
sen yedi gündür benden gitmeye uğraşırken,
ben yedi günde arş-ı âlâ'nın yaratılışına
ortak oldum.

adem'e ilk sigarayı ben uzattım.
havva benden öğrendi hasreti.
şeytana da göstermeyi ihmal etmedim,
senden öğrendiklerimi.
evvela ihaneti.
ilk isyanını benim yanımda etti.
yedi kere inkar etti tanrısını.
o gece şeytana elmayı ben uzattım,
adem'e sigara uzatır gibi.

Tarihsel Saplantıların Yol Açtığı Kaygılara Efe Elmastaş

Yanılığlara gömülmüş yakınmalara nicelerini ekliyorum.
Bu satırlar kelimelerimin toplu intiharına sebep olabilir ve zaman,
olgucuklarımlarımın üzerine çoktandır kırmızı bir şerit çekmiştir.
Yazgı olarak atfedilen ve yaftalanarak affedilen sözcüklerim,
daha ağızdan çıkmadan tuz ile buz oldu.
Zift denilen o rezil balçık...
Kovalamacaların yaşandığı kutsal yer şimdilerde Olay Yeri İncelemenin sahası.
Sakinim, bekliyorum ve bir o kadar da yalnızım.
Yalnızlık ayıp değil, sadece ruhsatsız.
Kaçak değil ama yıkık
Siz de biliyorsunuz!
Üstüme sapladığınız çelik konstrüksiyonlarda,
termodinamiğe dair izler görmek şaşırtıcı değil.
Gökyüzüm platin renklere çalarken susuzluk,
damaktan mideye oradan da hücrelerime yayılan, suskun bir yardım çağrısı.
Anlam kaymasına uğrayan her şeyle birlikte o meşhur giz...
Rezilliklerin üzerine örtülen Teksaslı battaniyeler içimizi ısıtırken
immün sistemimizde enfekte çiçekler yeşeriyor.
Bu bir katliam değil dostlar
Acze dair kördüğüm
Büyük Gösteri'den dökülen parçalar ezilip un ufak olduğu sahneleriyle
zaman tünellerimizi besliyor ve yediriyor.
BU SENİN TEK ÇARENİ
Belki doğru, belki yalan ama inanması bile hoş.
Ne dersin Kaishakunin?
Artemis bize de bir damla süt verir mi?
Unutmak ve doğmak adına dilimiz değer mi?

Hiçbir Necip Fazıl Say

Artık geçir vakit kaçanın peşinden
Usain Bolt olmaya
Devrin siyasetçisinin yaygarasıyla
keserken portakalımı;
aynen şairiyle de gargaramı yapar
tükürürüm yalanlarına
Geçtir vakit, horozlar sabahları uyanamaz,
analar doğurmaz artık bir kelime daha
Doğuramaz çünkü yoktur
kalmadı cümle kuracak ve
sunacak önümüze

Ölüm, uçtur
Ölüm, en uçtur
Tanrıların yaşamı
Tırmandırdığı tepelerinde,
Ellerim kaygılı, ellerim narindir
Tırmanırken yaşamın ardından
Bu tepeyi ama değildir
Şiir yazarken, ellerim
Düşmanın boğazındadır

Şiir,
At mıdır ki yarıştıralım da
Ganyan bayileri
Yanlış ata oynayanlarla dolsun ve
Hırslandıracak bir kırbaç mıdır ki
Şair olmak,
Öyleyse bitiş çizgisi
Çatladıkları yer olsun
Atlarınızın

Başkasına sancı çektirerek
Geldiğiniz dünyadan
Güle oynaya gitmenin
Takviminden daha bir sürü
Yaprak koparacakken sizler
Güzel görünsün diye
Suni çiçeklerle doldurduğunuz
Bahçelerinizin önüne
Tank yanaştıracağım

Hiçlik, var olma telaşıyla çıkıp
Yok olmanın sükunetiyle
Varacağım memlekettir,
Bir göçtür,
Kavimleri ilgilendirmeyen,
Hiçbir şeyim demek
Her şeye dayamaktır sırtını
Varım diyerek gizlenemeyendir
Hiçlik ve bu var olma yarışında
En büyük iddiamdır

Kişisel Bildiri Tarihi
Alihan Poyraz

bacakları üçgen kısmı
cinsim ezdi
kafatasından topuklarına
-şelale gibi saran-
düşün yapısını kapatıp
biz'in dışına ittiler gördüm
gördüm ve
insansız
hava
aracına
döndüm

biz'e ait olabilmek için
içimdeki biberleri taşıdım
-herkes gibi-
bacakları üçgen kısma tapamadım
bu yüzden ben cinsime ithafen
nefretten peydahım

farkettiğimde bunları
dönemeyip öz rahmime
biraz gırtlak
kalp şarapnel ve baldır toplayıp
sıktım gövdemi

geceye
bulayım diye üçgenimi
kurtarıp şarjöründen
polis kortejinden
ve hücre evlerinden
sıktım kendimi

geceye
nefretim diye

Sen Beni Ördüğün Sallanan Sandalyede Orgazm Oluyorsun **Orçun Canver Turhan**

kendi yakınımдан geçiyorum onu koruyarak
yumruklarımı onlar sıkılmadan önce
avuçlarımda görmüştüm ve bir an olsun şaşırmamıştım
şaşırmamaya alışık yüz hatlarımdan arasından omuriliğimi çıkardım
diz kapaklarımda tek nalı kayıp at
en sevdiği müzik listesini koşuyor
uykusuz kalmak için risk alıyorum

hiç şüphesiz ayaklarımdan uydusu sikim
ya da sikimin cinsel organları ayaklarımdan
yürüdükçe çoğalıyorum
koştukça ah sen yok musun kadınımdan
sen beni ördüğün
sallanan sandalyede orgazm
oluyorsun
öldürdüğüm tanrıya inanmayı tercih ediyorum
gece acıkma saatlerinde

karnımın ağrısından nefret ederim
çünkü orospuluk yapmaya çıkar
sabah uyandığımda
yapacağım kahveyi kusuyorum yüzüme
fazla gidip fazla geldiğimi anlamalıyım ki
dönebilsin eve
sapacağım sokağı kırbaç gibi indiriyorum üzerime
çıkamaz sokakları severim
ve uçurumlarını sayabilmek uğruna bu şehrin
hala parmak hesabı yapıyorum
kendime gelebilmek için kendi yakınımda dolanıyorum
anlayamayacağın bir şiiri yazıyorum
inanmayacaksın ama
koca bir denizi bir tutam tuz tanesinin üstüne serpiyorum

Sen Beni Ördüğün Sallanan Sandalyede Orgazm Oluyorsun Orçun Canver Turhan

yaraya karanlıkta temas eden
karanlığa yarayla tekabül edenle
hiç aynı değil
ve sana sırtını dönen kadına
memelerini anlatamazsın ki

sisten ve nefretten seçtiğin bir çift dudak
tamamen cigarilloigarilloma ait
kendi dumanını çiğneyen bacadan duman çıkmaz
gökyüzü duvar tırmanamayan bir kertenkeleyi sınar
ben kavgama tanıdığımı çağırmam
korunması gereken şeylere sahip değilim
define haritaları yaratmaya çalışanlar yanılır
yumruklarımı onlar açılmadan önce
yüzlerinde görmüştüm ve bir an olsun şaşırmamıştım
yağmursuz durabilen gökyüzünden
sinirlense de değişmeyen rengimi seçtim
hiç usanmadan bu gece radyodan canlı yayın yapacağız
yaraya karanlıkta temas edeceğiz
karanlığa yarayla tekabül edeceğiz
ve elbet memelerini öptüğümde
kalçalarına da dokunmalıyım kadınının
öldürdüğüm tanrı da gelecek
sen de gel bir bira aç
pluton yengen sayılır

Rasyonel Bir Illüzyon
Tengiz Kırıl

okuduğum satırları tekrar okumuyorum seni hala özlemiyorum mesela
aklımda bir bankta sen oturmuyorsun artık
orda bir yerlerde değilsin olmaman gereken herhangi bir yer
kafamdaki zindanda senin meşguliyetin yok mesela

bir gece yarısı rüyamda çıkmıyorsun karşıma
yaşadığım bir sahneyi yaşamıyorum hala

un ufak ettim seni zihnimde ve konuşmuyorsun benimle
umut etmiyorum seni artık elma ağaçlarının altında ve
aynalı kapıların tam karşısında
bir sinema gişesinde tek başıma durabiliyorum mesela

bir durakta bekleye biliyorum
kaldırımlarda düşmeden yürüyebiliyorum

seni düşünmeden seninle karşılaşmadan gidebiliyorum
kendime
kendime geliyorum bazı zamanlar senin olmana gerek duymadan
olmadan nefessiz yürüyebiliyorum

sensizde oluyormuş diyorum şişelere
şişeleri sen sayıp izmaritlere ağlıyorum
yakınan bir yanıma kadeh vurup sonbahara karşı
biz ne mutluyduk geçen sonbahara

ama sen hadi düşünme ben senin yerine de unuturum bizi
elma ağaçlarını aynalı kapıları

sıcak bir çayı sıcak bir seni

Lüzum Var
Ercan Gümüş

bebek yürüyüşü gibi söze
hep bir harf eksik birbirimize
hep bir eksikdokunuş eskize
kravat fırlatışı gibi öze

lüzum var,

memelerinin yüzüme beyaz düşleri
döküşüne, göz bebeklerimin intiharı hoş gelecekse
eğer senin göz pınarından gelecek öpüşe, lüzum var

ben bir aşk bakiriyim affetme beni?

o kilitli saçlarınla boğ beni, son hırıltıyı duy
toprağı bilen tırnaklarını bileklerime geçir,
akan kanı kadehle, kapat bacaklarına dudak köşelerimi
senin adının lezzetini bilmediği için hırpani dilimi
dişlerinle ser damağına,
üstelik sesinin gemisinde yolcu olmadığı için
kulak zarımı kirpiklerin deşsin, salınarak uyu geceme
yaşama nasıl kırıntı olurdum bilmiyorum ama
tecavüzünden senle kurtulurdum.

günlere ince ince çise gibi
gazaplı yağamıyorum
öyleyse haberim olmadan sev,
asla veda etmem sana

baygın hislerim, salgın hareketlerim var
ben bir aşk bakiriyim vazgeçme beni? kapat kollarını boynumun girdaplarına, yani
lüzum var,

memelerinin yüzüme beyaz düşleri
döküşüne, göz bebeklerimin intiharı hoş gelecekse
eğer senin göz pınarından gelecek öpüşe, lüzum var

bebek yürüyüşü gibi söze
hep bir harf eksik birbirimize
hep bir eksikdokunuş eskize
kravat fırlatışı gibi öze

Bir Gece Çıkmazı Sözler Mustafa Söğüt

ölümün inceden seyri var önümde
gözlerimden düşen bir yansıma değil
yıkıcı bir travma bu dedikleri
gönlü göze olan hırpalanmak değil
suyun yörüngede kalışı biraz ölüm
biraz kendinlik, biraz onluk, biraz bizlik
ışığı yanan dumanlı bir bulanıklık bu
içine almadan yıldırıyor bu kaçınan
ne de olsa savaş var yeryüzünde
can havliyle soyunmak var aynalara bakıp
yılmamak var, koşmak var, varda var
ölüme direnen kasırgaları var insanın
yağmura boyun eğen topukları var kadının
cinleri var Süleyman'ların, rüzgarı var
göğün çıplaklığı var elinin altında
donup kalışları, yutkunuşları var ölüp dirilenin
hem asası var elinde, yüzleri ikiye bölen
yosmalarını sevindiren elleri de var bu alçağın
öyle ki, bizlere bakışı hor değildir
ya da keskin değil bize yakarışı
yalnızca göğsümde bir acıdır, bir sanrı
alıkoymasını dilediğim ne çok şey var
var oğlu var, varları oldukça var ölümün

ufaktan üstümde barınan bir suçluluk bu
yıkılan bedeninin ağrısı bu duyduğum
ki var olan yalnız ölüm değil
değil bütün tanık olduğumuz yaşam
biliyoruz ki değil varlığa kem düşen
biraz alafrangalık biraz alaturkalık bahsolunan
elimizden alınan varlık değil ki bu
küfürlerimizin sebebi de değil ölüm yazgısı
bekçisi hiç değil yasak meyvelerin
var işte ama; ne kadar kolpa da olsa
ne var olabildik hayatta, ne baştan başa yalan.

Sonsuza Dek Yaşayacağız
Altay Kenger

uzak şehirlerin uzağında
biz seninle iki küçük çocuktuk hani.

kardan kurulmuş küçük bir kentte
adımızlarımızın karla savaşı
her kış boyu devam ediyorken,
annelerimizin elleri kahvaltı kokuyorken
kısa etekli bir kızı sevdikti seninle.

ıslak ayaklarımızla dönerken evlerimize
karanlığa kesen yollarda gördüğümüz köpek ölüleri,
çatısına saklanıp kaçtığımız okul binası,
kırmızı ve mavi iki bisiklet yarışan,
metruk bir cezaevinde bir sigaradan iki ilk nefes,
dinlediğimiz aynı şafağın tek türküsü,
birlikte girilen kavgalarda birlikte yenen dayaklar,
iç cebimizde pilot bir kalem,
sonra yaka sonra arma sonra önlüklerle
sonra ölmezliğin ölmez fotoğrafına poz verdik:
yirmiüçnisanikibinbeş.

ellerimiz birbirimizin
omuzlarında.
senin şapkana karşılık
ceketimi giymişim.
kardeşiz
sarılmış
gölgemiz.

sonra
senin olduğun yerden kırılmış fotoğrafımız.

Sonsuza Dek Yaşayacağız
Altay Kenger

dediler ki
kaldırıma sızmaktadır kanı.
usumda onca anı,
binbir hınçla çalkandı beynim.
öyle ünledim sokaklara çaresiz.
karanlığa çıkan yerlere kırık camlardan girdim
bir yerlerde kalmışsındır
yine ardımdan gelirsindir sandım
akacak kandım damarda kaldım.

sustum.
öyküsüz şehirde allah lafzıyla anıldı adın.
senden sonraki yolcuyla omuzlarımızda sustuk.
hava nasıl kesmişti birden rahmete
sen geçiyor gibiydin bir selamla
hızla adımladığım yerlerden,
sen geliyor gibiydin bir selayla
gönlüme göğün güneyinden
sonra vedasız sonra apansız sonra gözyaşıyla
sonra ölmekliğin ölmeyen fotoğrafına poz verdin:
yirmiyedimartikibinonüç.

ellerimiz birbirimizin
omuzlarında.
senin kefenine karşılık
ceketimi giymişim.
kardeşiz
sarılmış
gövdemiz.

Sonsuza Dek Yaşayacağız **Altay Kenger**

sonra
uzak şehirlerin ortasında
küçük bir çocuk kaldım ben.

şarkılara döndüm yine
adımızı ve anımızı hiç kimse
hiç kimse öldüremesin için
şiiirler yazdım.
çok kar yağdı
çok yağmur
aynı karlı yollarda yürüdüm gizlice
aynı yerde düştüm
aynı yerde kalktım
aynı yerde kanadım
aynı yerde kan ağladım
ama yaşadım
ve kimseye sezdirmedim,
çocukluğumu.

göğ'e baktım.
boşluktan başka bir sen vardın.
kayıp giden bir yıldızla aldın selamımı,
sonrası tebessüm sonrası ızdırap sonrası şiir.

sana içimle seslendim,
bana göğünle seslendin,
dedik ki: sonsuza dek yaşayacağız.
yirmiikikasımikibinonyedi.

BUDMO
COUNTER-GROUND CULTURE ZINE

Bir
Ölüden
Farksız
Akıntıydık,
Buluşurduk
(Emin Akdamar Okumaları)
Altay Kenger

Müntehirden
Satranç Dersleri
(İlhami Çiçek Okumaları)
Altay Kenger

BUDMO
COUNTER-GROUND CULTURE ZINE
CREATED BY ALTAY KENGİR
#WESHALLLIVEFOREVER
18'1

DM RADIO & MUSIC STUDIO

CAER DE DISGRACIA | IN UNGNADE FALLEN